

ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนอยู่ของข้อที่สิบ - เลขแปด

ภูเขา

Jeff Pippenger

2026-04-05

เหตุการณ์ภูเขาแห่งการจำแลงพระกายสำหรับเปโตรเกิดขึ้นระหว่างปานอมกับกางเขน และในอีกแนวหนึ่ง เปโตรอยู่ระหว่างบัพติศมาของพระคริสต์ ณ ตอนเริ่มต้นพันธกิจของพระองค์ กับช่วงหลังจากการเสด็จเข้าอย่างมีชัยในตอนสิ้นสุดพันธกิจของพระองค์ไม่นาน หมายความว่าทั้งสามนั้น คือ บัพติศมา ภูเขา และบทสรุปของการเสด็จเข้าอย่างมีชัย ถูกกำหนดหมายไว้ด้วยสามครั้งที่พระบิดาในสวรรค์ได้ตรัส ครั้งที่สามในยอห์น 12 คือเมื่อชาวกรีกกำลังแสวงหาพระเยซู บัพติศมาคือ 9/11 ภูเขาอยู่ในประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปานอมจนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ของข้อที่สิบหก สำหรับเปโตรนั้น คือปานอม แล้วจึงภูเขา จนถึงบทสรุปของการเสด็จเข้าอย่างมีชัย ซึ่งอยู่ก่อนที่พระคริสต์จะทรงได้รับพระสิริเป็นครั้งที่สองเพียงไม่นาน

บัดนี้จิตวิญญาณของเราจะวณกระวาย แล้วเราจะกล่าวอย่างไร? ข้าแต่พระบิดา ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากโมงนี้เถิด แต่เพราะเหตุนี้เอง ข้าพระองค์จึงมาถึงโมงนี้ ข้าแต่พระบิดา ขอทรงถวายพระเกียรติแด่พระนามของพระองค์ แล้วมีพระสุรเสียงมาจากสวรรค์ว่า "เราได้ถวายพระเกียรติแล้ว และจะถวายพระเกียรติอีก" เหตุฉะนั้นประชาชนที่ยืนอยู่ที่นั่นและได้ยิน จึงกล่าวว่าเป็นเสียงฟ้าร้อง คนอื่น ๆ กล่าวว่า มีทูตสวรรค์องค์หนึ่งได้พูดกับท่าน พระเยซูตรัสตอบว่า "พระสุรเสียงนี้ไม่ได้มาเพราะเรา แต่มาเพื่อพวกท่าน บัดนี้เป็นเวลาพิพากษาโลกนี้ บัดนี้เจ้านายแห่งโลกนี้จะถูกขับออกไป และเรานั้น ถ้าเราถูกยกขึ้นจากแผ่นดินโลกแล้ว เราจะชักนำคนทั้งปวงให้มาหาเรา" พระองค์ตรัสเช่นนั้นเพื่อสำแดงว่าพระองค์จะสิ้นพระชนม์อย่างไร ยอห์น 12:27-33

เส้นที่ถูกกำหนดครอบไว้โดยเลวีนิติ บทที่ยี่สิบสาม และฤดูกาลเพ็นเทคอสต์นั้น มีหมายความว่าเริ่มต้นซึ่งประกอบด้วยสามชั้น ตามด้วยห้าวัน และมีหมายความว่าสิ้นสุดที่มีลักษณะเหมือนกันทุกประการ ระหว่างหมายความว่าเหล่านั้น สามสิบวันเป็นตัวแทนของช่วงเวลาของพวกบุโรฮิต ซึ่งสิ้นสุดลงที่เทศกาลแห่งเสียงแตร เทศกาลแห่งเสียงแตร การเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระคริสต์หลังจากสี่สิบวันที่ทรงสั่งสอนเหล่าสาวกของพระองค์ต่อพระพักตร์ภายหลัง การฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ และวันลบบาป เป็นตัวแทนของสามชั้นแห่งตอนปลายของเส้นในเลวีนิติ บทที่ยี่สิบสาม สามชั้นนั้นตามด้วยห้าวัน ไปจนถึงทั้งเพ็นเทคอสต์และเทศกาลอยู่เพิง ครั้งที่สามที่พระบิดาแห่งสวรรค์ตรัสนั้นเกิดขึ้นก่อนที่พวกกรีก ซึ่งเป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่ถูกเรียกออกจากบาบิโลน ณ กฎหมายวันอาทิตย์ กำลังแสวงหาการเข้าเฝ้าพระเยซู เพียงก่อนกฎหมายวันอาทิตย์ พระเยซูทรงชี้ถึงการยกขึ้นขององค์อุปมากางเขน โลกได้รับความสว่างด้วยพระสิริของพระองค์ที่ 9/11 และจะได้รับความสว่างอีกครั้งหนึ่ง ณ กฎหมายวันอาทิตย์

ซีซารียา ฟิลิปปี ซึ่งคือพาเนียม เป็นชั่วโมงที่สาม และซีซารียา มาริตีมา เป็นชั่วโมงที่เก้าของกางเขน เมื่อมีการเปล่งเสียงเรียกให้ออกมาจากบาบิโลน ก่อนกางเขน ขณะที่อยู่ในประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ของพาเนียม เปโตรอยู่บนภูเขา แต่ยังคงอยู่ก่อนการสิ้นสุดของการเสด็จเข้าอย่างมีชัยขณะ พาเนียมดำเนินต่อไปจนถึงกางเขนของข้อสิบหก

เปโตรในปาเนียมอยู่ก่อนหน้าประวัติศาสตร์สามชั้นของเทศกาลเปาแตร์ การเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ และการลอบฆาต ตามเลวินตีอีลีบสาม เปโตรอยู่ในช่วงสามสิบวันแห่งคำสั่งสอนพิเศษของปุโรหิต.

ซีโมนกลายเป็นเปโตรที่ปานีอุม และมีอีกหนึ่งก้าวที่ภูเขาก่อนการเสด็จเข้าอย่างมีชัย การเสด็จเข้าอย่างมีชัยเป็นภาพประกอบของอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน มีเพียงห้าคนเท่านั้นที่เข้าไปในการอภิเษกสมรส และช่วงเวลาห้าวันระหว่างหมายสำคัญสามประการกับวันเพ็ญ ทอดสตั้นเป็นจุดเริ่มต้นของการเสด็จเข้าอย่างมีชัย เหตุการณ์นี้เริ่มต้นที่เทศกาลแตร์ แต่หมายสำคัญนั้นประกอบด้วยการรวมกันของหมายสำคัญสามประการ เมื่อถือเป็นหมายสำคัญเดียว สิ่งเหล่านี้ชี้ให้เห็นการโจมตีแชนวิลล์พร้อมกับเทศกาลแตร์ ข่าวสารแห่งเสียงร้องเฝ้าฝันจะได้รับการยืนยัน และขบวนของหญิงพรหมจารีที่มีปัญญาทั้งห้าก็เริ่มกระบวนการซึ่งนำไปสู่ความตาย การฝังศพ และการเป็นขึ้นจากตายของกางเขน ซึ่งคือกฎหมายวันอาทิตย์

เปโตรอยู่ที่ปาเนียมเมื่อเขาแก้ไขคำพยากรณ์เรื่องลูกไฟแห่งแชนวิลล์ และก่อนที่งานเลี้ยงแห่งแตร์จะถูกเปาเมื่อคำพยากรณ์นั้นสำเร็จเป็นจริง โดยความจำเป็นเชิงพยากรณ์ เขาจะต้องขึ้นไปยังภูเขา ก่อนเพราะภูเขานั้นมาก่อนการเสด็จเข้าอย่างมีชัย ก่อนที่อับราฮัมจะขึ้นไปยังภูเขา ชื่อของเขาได้ถูกเปลี่ยน และชื่อของเปโตรก็ได้ถูกเปลี่ยนที่ปาเนียม ก่อนที่เขาจะขึ้นไปยังภูเขา ภูเขานั้นคือบททดสอบของเปโตรก่อนที่คำพยากรณ์เรื่องลูกไฟแห่งแชนวิลล์จะสำเร็จเป็นจริง การสำเร็จนั้นคือการทดสอบครั้งที่สามและเป็นบทพิสูจน์ชีวิต ซึ่งในนั้นลักษณะอุปนิสัยถูกสำแดงออกมาเป็นได้ทั้งความยินดีหรือความอับอาย

เส้นของปี 457 ก่อนคริสตกาลสิ้นสุดลงระหว่างราฟิอาและพาเนียม พันธสัญญาในปฐมกาลบทที่สิบเจ็ดสอดคล้องกับราฟิอา และพันธสัญญาในมัทธิวบทที่สิบหกสอดคล้องกับพาเนียม จากพาเนียม เปโตรขึ้นไปยังภูเขา ตั้งที่อับราฮัมได้ไปสู่การถวายอิสอัคเป็นเครื่องบูชา ภูเขาในเส้นของเปโตรสอดคล้องกับภูเขาในสมัยของอับราฮัม

หมุดหมายของอับราฮัมประกอบด้วยสามวัน ในคราวเสด็จเข้าสู่กรุงอย่างมีชัย ได้ทรงส่งสาวกสองคนไปนำลูกหลานมาเพื่อบรรทุกพระคริสต์ และในแนวเรื่องของอับราฮัม การเดินทางสามวันของท่านเริ่มต้นด้วยการเลือกคนใช้สองคนและลามาดัวหนึ่งเพื่อบรรทุกพินสำหรับการถวายอิสอัค การเดินทางแปดวันหรือหกวันของเปโตรไปยังภูเขานั้น เป็นสามวันสำหรับอับราฮัม เปโตรที่ปานีอุมอยู่ก่อนถึงภูเขา และก่อนการปล่อยลูกหลานอันเป็นการเริ่มต้นการเสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งเป็นจุดที่สามวันของอับราฮัมเริ่มต้น ในการเสด็จเข้าสู่กรุงอย่างมีชัย พระคริสต์ทรงหยุดอยู่บนภูเขาเมกอกเทศและทรงกันแสงเพราะกรุงเยรูซาเล็ม ด้วยเหตุนี้จึงทรงกำหนดหมายถึงข้อยุติแห่งความสัมพันธ์ตามพันธสัญญาระหว่างพระเจ้ากับอิสราเอลตามตัวอักษรในสมัยโบราณ ภูเขาของเปโตรอยู่ก่อนการเสด็จเข้าสู่กรุงอย่างมีชัย; ภูเขาของพระคริสต์อยู่ระหว่างการเสด็จเข้าสู่กรุงอย่างมีชัย และภูเขาของอับราฮัมอยู่ ณ บทสรุปของการเสด็จเข้าสู่กรุงนั้น

ปี 2026 เป็นปีแห่งการเลือกตั้งกลางสมัย เมื่อปีที่สองร้อยห้าสิบแห่งอาณาจักรที่หกในคำพยากรณ์ของพระคัมภีร์เฉลิมฉลองรัชสมัยอันรุ่งโรจน์ของตนเอง การเฉลิมฉลองนั้นในฐานะจุดกึ่งกลางเชิงพยากรณ์สอดคล้องกับอันที่โอคัสมาหาราชในปี 207 ก่อนคริสตกาล ซึ่งเป็นจุดกึ่งกลางระหว่างราฟิยากับพาเนียม อันเป็นเครื่องหมายถึงการสิ้นสุดของระยะเวลาสองร้อยห้าสิบปีนับจากปี 457 ก่อนคริสตกาล

เมื่อเราพิจารณาสิแนวที่ประกอบด้วยบทที่สิบเอ็ดไปจนถึงบทที่ยี่สิบสองซึ่งได้ถูกเปิดผนึกแล้วจนถึงบัดนี้ (บางทีอาจมีตัวอย่างอื่นอีก) บัดนี้เราจะหันมาพิจารณาบทเหล่านั้นในหนังสือ *The Desire of Ages* บทที่สิบเอ็ดคือ "พิธีบัพติศมา" และบทที่ยี่สิบสองคือ "การจงจำและความตายของยอห์น" ยอห์นอยู่ทั้งที่จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด และบทที่สิบเจ็ด ซึ่งเป็นบทกลาง คือ "นิโคเดมัส"

"นิโคเดมัสได้มาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า โดยคิดว่าจะเข้ามาสนทนากับพระองค์ แต่พระเยซูทรงเปิดเผยหลักการพื้นฐานแห่งความจริงอย่างชัดเจน พระองค์ตรัสแก่นิโคเดมัสว่า สิ่งที่ท่านต้องการอย่างยิ่งนั้นมิใช่ความรู้ในทางทฤษฎี หากคือการบังเกิดใหม่ฝ่ายจิตวิญญาณ ท่านมิได้จำเป็นต้องให้ความอยากรู้อยากเห็นของท่านได้รับการตอบสนอง แต่จำเป็นต้องมีใจดวงใหม่ ท่านจะต้องได้รับชีวิตใหม่จากเบื้องบนเสียก่อน จึงจะสามารถซาบซึ้งในสิ่งทั้งหลายฝ่ายสวรรค์ได้ จนกว่าการเปลี่ยนแปลงนี้จะบังเกิดขึ้น อันเป็นการกระทำให้สิ่งทั้งปวงใหม่ ผลก็จะเป็นว่า การที่ท่านมาสนทนากับเราเรื่องสิทธิอำนาจของเรา หรือพันธกิจของเรา จะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อันนำไปสู่ความรอดแก่ท่านเลย"

"นิโคเดมัสได้ยื่นคำเทศนาของยอห์นผู้ให้บัพติศมาเกี่ยวกับการกลับใจใหม่และพิธีบัพติศมา และการชี้นำประชาชนไปยังพระองค์ผู้จะทรงให้บัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เขาเองก็รู้สึกวาทกลางพวกยิวนั้นขาดความเป็นฝ่ายจิตวิญญาณ และในระดับมาก พวกเขาถูกรอบงำด้วยความลำเอียงอย่างคับแคบและความทะเยอทะยานฝ่ายโลก เขาได้หวังว่าที่สภาพการณ์จะดีกว่านี้จะบังเกิดขึ้นเมื่อพระเมสสิยาห์เสด็จมา กระนั้น ข่าวสารของผู้ให้บัพติศมาซึ่งหยั่งถึงใจนั้นกลับไม่อาจทำให้เขาเกิดความสำนึกในบาปได้ เขาเป็นฟาริสีที่เคร่งครัด และภาคภูมิใจในความดีงามแห่งการกระทำของตน เขาได้รับการยกย่องอย่างกว้างขวางในเรื่องความเมตตาเอื้อเฟื้อและความใจกว้างของเขาในการอุปถัมภ์การปรนนิบัติในพระวิหาร และเขารู้สึกมั่นคงว่าได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้า เขาตกตะลึงต่อความคิดเรื่องอาณาจักรที่บริสุทธิ์เกินกว่าที่เขาในสภาพปัจจุบันของตนจะมองเห็นได้" *The Desire of Ages*, 171.

จุดกึ่งกลางในหนังสือ **The Desire of Ages** ปรากฏอยู่ในสายของนิโคเดมัส

ผู้ซึ่งเป็นตัวแทนของการทรงเรียกครั้งสุดท้ายถึงแอดเวนติสต์ในแนวของการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน เขาเป็นตัวแทนของชนชั้นหนึ่งซึ่งได้ยื่นข่าวสารของผู้บุกเบิกหน้าพระคริสต์ แต่ไม่ตระหนักถึงสภาพแบบเลาตีเซียของตนเอง

"ในการสนทนากับนิโคเดมัส พระเยซูทรงเปิดเผยแผนการแห่งความรอด และพระราชกิจของพระองค์เพื่อโลกนี้ ในพระดำรัสต่อ ๆ มาภายหลังทั้งหมดของพระองค์ พระองค์มิได้ทรงอธิบายอย่างครบถ้วนเช่นนี้อีกเลย เป็นลำดับขั้นถึงพระราชกิจซึ่งจำเป็นต้องกระทำในจิตใจของทุกคนผู้ที่จะรับมรดกในอาณาจักรแห่งสวรรค์ ตั้งแต่เริ่มต้นแห่งพันธกิจของพระองค์ พระองค์ทรงเปิดเผยความจริงนั้นแก่สมาชิกคนหนึ่งของสภาแซนเฮดริน แก่จิตใจที่พร้อมรับที่สุด และแก่ครูผู้ได้รับแต่งตั้งของประชาชน แต่บรรดาผู้นำของอิสราเอลมิได้ต้อนรับความสว่าง นิโคเดมัสซ่อนความจริงนั้นไว้ในใจของตน และตลอดสามปีแทบไม่มีผลปรากฏให้เห็นเลย" *The Desire of Ages*, 176.

ข่าวสารของยอห์นและการที่ท่านให้บัพติศมาแก่พระคริสต์

เป็นตัวแทนของข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งเรื่องการยำเกรงพระเจ้า

ข่าวสารของยอห์นคือข่าวสารถึงเลาตีเซียว่าด้วยการขอบธรรมโดยความเชื่อ

และข่าวสารนั้นได้รับการเสริมฤทธิ์อำนาจ ณ การรับบัพติศมาของพระคริสต์

เช่นเดียวกับที่ชาวสารของโจนส์และวากโกเนอร์เป็นชาวสารถึงเลาตีเซียในปี 1888 การรับบัพติศมาของพระคริสต์และปี 1888 เป็นแบบอย่างสว่างหน้าถึงการมาถึงของชาวสารถึงเลาตีเซีย ณ 9/11 ซึ่งสิ้นสุดลง ณ จุดกึ่งกลางระหว่างราฟิอาและพาเนียม

นิโคเดมัสหมายถึง "ช่วยชนะของประชาชน"

และการทรงขอบธรรม์โดยความเชื่อคือชาวสารแห่งการประทับตราซึ่งมาพร้อมกับชาวสารของยอห์น ได้รับการเสริมฤทธิ์อำนาจในการรับบัพติศมา

และถูกกำหนดความหมายไว้โดยการพบกับพระคริสต์ยามเที่ยงคืนของนิโคเดมัส บทที่ยีสิบสองพรรณนาถึงการตายของยอห์นอันก่อให้เกิดการตระหนักรู้ในหมู่สาวกของเขาเกี่ยวกับธงสำคัญที่จะถูกยกขึ้นและจะทรงดึงดูดมนุษย์ทั้งปวงให้มาหาพระองค์ การรับบัพติศมานั้นเป็นทั้ง 9/11 และ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020 จนถึง 31 ธันวาคม ค.ศ. 2023 เพราะการรับบัพติศมาเป็นภาพประกอบของความตาย (2020) การฝังไว้ (สามวันครึ่ง) และการฟื้นคืนชีวิต (31 ธันวาคม ค.ศ. 2023) แล้วการพบกันยามเที่ยงคืน ซึ่งช่วยชนะของประชาชนถูกแสดงให้เห็นว่าเป็นการบังเกิดใหม่ จากความมืดบอดของเลาตีเซียไปสู่การมองเห็นยีสิบยีสิบของชาวฟีลาเดลเฟีย แล้วพระราชกิจของพระคริสต์ก็ถูกนำเสนอในฐานะการยกธงสำคัญขึ้น

สำหรับอับราฮัม พระราชกิจของพระคริสต์ในแนวของยอห์นสอดคล้องกับการถวายอิสอัคเป็นเครื่องบูชา สำหรับเปโตร แนวดังกล่าวสิ้นสุดลงที่ซีซาร์เรียริมทะเล คือ Caesarea Maritima ในยามที่เก่า ซึ่งที่นั่นทางเขนทรงเรียกมนุษย์ทั้งปวงเข้าสู่ชัยชนะของการขอบธรรม์โดยความเชื่อ อันเป็นชาวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม

ชาวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามคือชาวสารของวิบัติประการที่สามแห่งอิสลาม ซึ่งมาถึงในเหตุการณ์ 9/11 ในการเผชิญหน้าครั้งแรกของบาลาอัมกับลาของอิสลาม

จากนั้นจึงมีการโจมตีซ้ำเป็นทวีคูณต่อแผ่นดินอันรุ่งโรจน์ตามตัวอักษรในวันที่ 7 ตุลาคม 2023

แล้วต่อด้วยการโจมตีครั้งที่สองที่แนชวิลล์ ขณะทีบาลาอัมกำลังบังคับลาของอิสลามผ่านสวนองุ่นแห่งแผ่นดินอันรุ่งโรจน์โบราณตามตัวอักษรและแผ่นดินอันรุ่งโรจน์สมัยใหม่ฝ่ายจิตวิญญาณ

การโจมตีครั้งที่สามคือแผ่นดินไหวแห่งกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้า ที่นั่นอิสอัคถูกถวายบูชา ที่นั่นเหล่าสาวกของยอห์น ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของมหาชนเป็นอันมากผู้ได้รับเสื้อฟ้าสีขาวแห่งการเป็นมรณสักขี ได้ยืนและได้เห็นพระราชกิจของธงสัญญาณ จุดกึ่งกลางของปฐมกาล มัทธิว และ The Desire of Ages ระบุถึงการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันและการทรงเรียกคนต่างชาติ

คำอธิบายซึ่งพระคริสต์ได้ประทานแก่นิโคเดมัสนั้น คือการกระทำของลม แม้ว่ากระทำนั้นจะมองไม่เห็นก็ตาม

"นิโคเดมัสยังคงงุนงงสนทนงอยู่ และพระเยซูทรงใช้ลมเพื่ออธิบายความหมายของพระองค์ว่า 'ลมพัดไปตามที่มันปรารถนา และท่านได้ยินเสียงของมัน แต่ไม่อาจบอกได้ว่ามันมาจากที่ใด และจะไปที่ไหน ฉันใด ทุกคนที่บังเกิดจากพระวิญญาณก็เป็นฉันนั้น'"

"ได้ยินเสียงลมอยู่ท่ามกลางกิ่งก้านของต้นไม้ ทำให้ใบไม้และดอกไม้ไหวกระทบกันอยู่;

กระนั้นลมนั้นก็มองไม่เห็น และไม่มีผู้ใดรู้ว่ามาจากที่ใดหรือไปที่ใด

ก็เช่นเดียวกันกับพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทรงกระทำต่อจิตใจ

มันไม่อาจอธิบายได้ยิ่งไปกว่าการเคลื่อนไหวของลม

บุคคลหนึ่งอาจไม่สามารถบอกเวลาและสถานที่ที่แน่นอนได้

หรือจะติดตามรายละเอียดแห่งพฤติกรรมทั้งสิ้นในกระบวนการแห่งการกลับใจใหม่;

แต่สิ่งนี้ได้พิสูจน์ว่าเรามีได้กลับใจใหม่ โดยการทรงกระทำที่มองไม่เห็นดังเช่นลม

พระคริสต์ทรงทำงานอยู่กับจิตใจอย่างต่อเนื่อง ที่ละเล็กทีละน้อย บางทีโดยที่ผู้รับเองไม่รู้สักตัว

ก็มีความประทับใจเกิดขึ้นซึ่งมุ่งนำจิตวิญญาณให้เข้ามาหาพระคริสต์
ความประทับใจเหล่านี้อาจได้รับผ่านการใคร่ครวญถึงพระองค์ ผ่านการอ่านพระคัมภีร์
หรือผ่านการฟังพระวจนะจากผู้เทศนาที่มีชีวิตอยู่ ทันใดนั้น
เมื่อพระวิญญาณเสด็จมาด้วยคำวิงวอนที่ตรงยิ่งขึ้น
จิตวิญญาณก็ยอมมอบตนเองแด่พระเยซูด้วยความยินดี
หลายคนเรียกสิ่งนี้ว่าการกลับใจใหม่อย่างฉับพลัน; แต่แท้จริงแล้วมันเป็นผลแห่งการชักชวนอันยาวนานโ
ดยพระวิญญาณของพระเจ้า—เป็นกระบวนการที่อดทนและยืดเยื้อ”

“แม้ว่าลมจะเป็นสิ่งที่มองไม่เห็นในตัวมันเอง แต่ก็ทำให้เกิดผลที่สามารถมองเห็นและรู้สึกได้ ฉันใด พระราช
กิจของพระวิญญาณที่ทรงกระทำต่อจิตวิญญาณก็จะสำแดงตนออกมาในทุกการกระทำของผู้ที่ได้รับสัมผัส
ถึงฤทธิ์อำนาจแห่งความรอดของพระองค์ฉันนั้น เมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าทรงเข้าครอบครองจิตใจ
พระองค์ทรงเปลี่ยนแปลงชีวิต ความคิดที่เป็นบาปถูกละทิ้ง การกระทำอันชั่วร้ายถูกปฏิเสธ ความรัก
ความถ่อมใจ และสันติสุขเข้ามาแทนที่ความโกรธ ความอิจฉา และการวิวาท
ความขี้นบานเข้ามาแทนที่ความเศร้า และสีหน้าก็สะท้อนแสงสว่างแห่งสวรรค์
ไม่มีผู้ใดมองเห็นพระหัตถ์ที่ยกภาระนั้นออกไป หรือเห็นแสงสว่างที่ส่องลงมาจากพระนิเวศเบื้องบน
พระพรนั้นมาถึงเมื่อจิตวิญญาณยอมมอบตนเองแด่พระเจ้าโดยความเชื่อ
แล้วฤทธิ์อำนาจนั้นซึ่งไม่มีนัยน์ตามนุษย์คนใดมองเห็นได้
ก็ทรงสร้างสภาพชีวิตใหม่ขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า” The Desire of Ages, 172, 173.

เมื่อวันที่ 9/11 ฝนชุกปลายฤดูเริ่มโปรยปราย เมื่อวันที่ 9/11 ศาสนาอิสลาม
ซึ่งได้รับการแทนความหมายว่าเป็น “ลมตะวันออก” ในคำพยากรณ์พระคัมภีร์
ได้มาถึงในขณะที่การผนึกตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันเริ่มต้นขึ้น ฝนชุกปลายฤดู
ซึ่งเป็นข่าวสารที่ได้รับการแทนความหมายว่าเป็น “น้ำมันทองคำ”
อันไหลลงมาจากท่อทองคำสองท่อของเศคาริยาห์
ได้เริ่มการทรงเรียกชาวเซเวนต์เดย์แอดเวนติสต์แห่งเลาตีเซียให้กลับใจใหม่
ลมแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เริ่มพระราชกิจของพระองค์ในการสั่งสอนสรรพสิ่งทั้งปวงที่ได้เขียนไว้
และทรงใช้ข่าวสารเรื่องทางเก่าของเยเรมีย์เพื่อกล่าวแก่จิตใจของชาวเลาตีเซียผู้ตาบอด
พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งได้ทรงสำแดงแก่ นิคodemัส ได้รับการอธิบายอย่างครบถ้วนยิ่งขึ้น
คือเป็น “ที่ละชั้น” เป็น “งานที่จำเป็นต่อองกระทำในจิตใจของทุกคนผู้ซึ่งจะได้รับมรดกในอาณาจักรสวรรค์”
กระบวนการนี้พระคริสต์ทรงเปรียบเทียบกับการทำงานของลม และกระบวนการนี้เกิดขึ้นในช่วงเวลาแห่ง
“ลมตะวันออก” ซึ่งมาถึงเมื่อวันที่ 9/11 อีสยาห์กล่าวถึงช่วงเวลาเดียวกันนี้ในแง่ของลมพายุลมอันรุนแรง

พระองค์จะทรงลงโทษเขาแต่พอประมาณ เมื่อพระองค์ทรงขับไล่เขาไป
พระองค์จะทรงยับยั้งลมพายุลมอันรุนแรงของพระองค์ไว้ในวันแห่งลมตะวันออก เพราะฉะนั้น
ความชั่วช้าของยาโคบจะได้รับการชำระให้หมดไป และนี่เป็นผลทั้งหมดแห่งการนำบาปของเขาออกไป
คือเมื่อเขาทำให้ศิลาหึงสินของแท่นบูชาเป็นเหมือนศิลาขอลักที่ถูกทุบให้แตกเป็นชิ้น ๆ
บรรดาเสารูปเคารพและรูปเคารพทั้งหลายจะไม่ตั้งอยู่ อีสยาห์ 27:8, 9

บรรดาผู้เผยพระวจนะทั้งสี่สอดคล้องต่อกันในวาระสุดท้าย และ “ลมพายุลมอันรุนแรง”
ของอีสยาห์ก็คือบรรดาลมแห่งความขัดแย้งของยอห์น
ซึ่งถูกยับยั้งไว้ในระหว่างการประทับตราหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน
ลมพายุลมอันรุนแรงของอีสยาห์คือลมตะวันออกที่ถูก “ยับยั้ง” ไว้ในคำพยากรณ์ของอีสยาห์
และถูกยับยั้งไว้ในคำพยากรณ์ของยอห์นเช่นกัน
บรรดาลมแห่งความขัดแย้งของยอห์นถูกยับยั้งไว้ขณะที่ประชากรของพระเจ้ากำลังได้รับการประทับตรา
และลมตะวันออกของอีสยาห์ก็ถูกระบุว่าเป็นช่วงเวลา “ความชั่วช้าของยาโคบ” ได้รับการ “ชำระ”

คำภาษาฮีบรูที่แปลว่า "ชำระ" มีความหมายว่าได้รับการลบมลทิน การประทับตราของยอห์นเป็นสิ่งเดียวกันกับเอเสเคียลบทที่เก้า และเป็นสิ่งเดียวกันกับการชำระความชั่วช้าของยาโคบ ทูตสวรรค์ผู้ซึ่งออกไปทิวเขรซาเล็มเพื่อประทับเครื่องหมายไว้บนคนทั้งหลายที่ทอดถอนใจและร้องคร่ำครวญ ก็คือทูตสวรรค์ผู้หนึ่งที่ขึ้นมาจาก "ทิศตะวันออก"

ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ ข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์สี่องค์ยืนอยู่ที่มุมทั้งสี่ของแผ่นดินโลก กักลมทั้งสี่ของแผ่นดินโลกไว้ เพื่อไม่ให้ลมพัดต้องแผ่นดินโลก หรือทะเล หรือบรรดาต้นไม้ใด ๆ แล้วข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งขึ้นมาจากทิศตะวันออก มีตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ และท่านได้ร้องเรียกด้วยเสียงอันดังต่อทูตสวรรค์ทั้งสี่ ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำอันตรายแก่แผ่นดินโลกและทะเลนั้นว่า อย่าทำอันตรายแก่แผ่นดินโลก หรือทะเล หรือต้นไม้ทั้งหลาย จนกว่าเราจะได้ประทับตราบนหน้าผากของบรรดาผู้รับใช้แห่งพระเจ้าของเราเสียก่อน
วิวรณ์ 7:1-3

ทูตสวรรค์องค์นั้นคือพระคริสต์ และพระองค์เสด็จขึ้นสู่สวรรค์เมื่อสิ้นสุดสี่สิบวันแห่งการทรงสั่งสอนเหล่าสาวกต่อพระพักตร์ในฤดูกาลเพ็นเทคอสต์ และพระองค์เสด็จขึ้นในเทศกาลแห่งเสียงแตรตามเลวีนิติ บทที่ยี่สิบสาม เมื่อสิ้นสุดสามสิบวันแห่งการสั่งสอนต่อพระพักตร์แก่บรรดาปุโรหิต ซึ่งมีจำนวนสามสิบเป็นตัวแทนของพวกเขา

ปี 2026 เป็นปีแห่งการเลือกตั้งถึงวาระ

และการเลือกตั้งเหล่านี้ก็ได้รับการยืนยันแล้วว่าเป็นหมุดหมายเชิงพยากรณ์

หากปราศจากการที่พรรคเดโมแครตขโมยการเลือกตั้งปี 2020

ทรัมป์ก็คงจะไม่ได้ทำให้ปริศนาแห่งโรมสำเร็จลุล่วง ปริศนาแห่งโรมก็คือ มันเป็นองค์ที่แปด

และเป็นมาจากทั้งเจ็ด ปริศนานั้นชี้ชัดว่าทรัมป์เป็นตัวแทนของรูปสัตว์ร้าย ผู้ซึ่งขึ้นมาเป็นองค์ที่แปดเสมอ

หว่าก็เป็นมาจากทั้งเจ็ด ในดาเนียลบทที่เจ็ด

เขาทั้งสามของโรมนอภิศาสนาในบรรดาเขาสิบอันจำต้องถูกถอนออกเพื่อให้เขาเล็กนั้นขึ้นมามีอำนาจ ณ

ที่นั่น โรมของสันตะปาปาได้ขึ้นมาเป็นองค์ที่แปดท่ามกลางเขาก็กเจ็ดอัน กระนั้นก็ตาม

มันก็ออกมาจากโรมนอภิศาสนา เพราะมันจะต้องเป็นมาจากทั้งเจ็ด ในดาเนียลบทที่แปด

อาณาจักรมีเดีย-เปอร์เซียถูกแทนด้วยเขาสองอัน จากนั้นกรีซเป็นเขาเดียว

ซึ่งเมื่อถูกหักแล้วก็ให้กำเนิดเขาสีอัน ดังนั้นก่อนที่โรมจะมาถึง ก็ได้มีเขาทั้งหมดเจ็ดอันแล้ว

และเขาเล็กของโรมคือองค์ที่แปด ยังมีพยานหลักฐานอื่น ๆ

อีกที่ยืนยันข้อเท็จจริงว่าโรมขึ้นมาเป็นองค์ที่แปดเสมอและเป็นมาจากทั้งเจ็ด

แต่จุดอ้างอิงหลักของปริศนานี้คือวิวรณ์บทที่สิบเจ็ด

และนี่คือจิตใจที่มีปัญญา ศิระหังเจ็ดนั้นคือภูเขาเจ็ดลูกที่หญิงนั้นนั่งอยู่บนนั้น และมีพระราชเจ้าเจ็ดองค์:

ห้าองค์ได้ลางลับไปแล้ว องค์หนึ่งดำรงอยู่ และอีกองค์หนึ่งยังมาไม่ถึง; และเมื่อท่านมาถึงแล้ว

ท่านต้องคงอยู่ชั่วระยะเวลาสั้น ๆ และสัตว์ร้ายนั้นซึ่งเคยเป็นอยู่และบัดนี้ไม่มีอยู่

แม้สัตว์ร้ายนั้นเองก็เป็นองค์ที่แปด และเป็นมาจากทั้งเจ็ด และกำลังมุ่งไปสู่ความพิเนาศ วิวรณ์ 17:9-11

การเลือกตั้งที่ถูกขโมยไปในปี 2020 ได้ระบุว่าการเลือกตั้งเป็นหลักหมายเชิงพยากรณ์

พยานประการที่สองของข้อเท็จจริงนี้ปรากฏอยู่กับประธานาธิบดีคาร์เตอร์

เรแกนเป็นประธานาธิบดีคนแรกในบรรดาประธานาธิบดีทั้งหลายที่นำไปสู่ทรัมป์ ผู้เป็นคนที่แปดซึ่งมาจากเจ็ด

ขณะที่เขาสร้างรูปเคารพของโรม เรแกนเป็นคนแรกในแนวลำดับของประธานาธิบดีแปดคน

นับตั้งแต่เวลาแห่งปลายในปี 1989 ปี 1989 ได้สำเร็จครบถ้วนในดาเนียล บทที่ 11 ข้อ 1 ถึง 4

และปีนั้นได้เสนอคำพยานของประธานาธิบดีผู้มั่งคั่งที่สุด เรแกนมีคาร์เตอร์มาก่อนหน้า

ซึ่งเป็นประธานาธิบดีที่เลวร้ายที่สุดในประวัติศาสตร์จนถึงจุดนั้น

คาร์เตอร์พ้นจากตำแหน่งโดยที่วิกฤตของอิสลามไว้โดยยังไม่ได้รับการแก้ไข สิบเจ็ดปีต่อมา และในปัจจุบันหรีบปีกำลังแก้ไขปัญหาที่พรรคเดโมแครตคาร์เตอร์ได้ทิ้งไว้ให้เรแกน เพราะเรแกน ผู้เป็นคนแรกและอัลฟา เป็นริพับลิกันที่เป็นแบบของริพับลิกันในวาระสุดท้ายและโอเมกา หรีบปีจึงจำเป็นต้องได้รับช่วงวิกฤตของอิสลามที่ประธานาธิบดีเดโมแครตคนก่อนหน้าสร้างขึ้นเช่นกัน ซึ่งโดยความจำเป็นเชิงพยากรณ์จะต้องเป็นประธานาธิบดีที่เลวร้ายที่สุดในประวัติศาสตร์จนถึงจุดนั้น แน่แน่นอนว่าโอบามาได้ทำให้ลักษณะเชิงพยากรณ์ทั้งหมดนั้นสำเร็จครบถ้วน และไบเดนก็เช่นกัน เพื่อให้เรแกนเป็นแบบของคนสุดท้าย เขาจึงต้องเป็นแบบไม่เพียงของคนที่แปดเท่านั้น แต่ยังเป็นแบบของคนทีหกด้วย ในการนี้ สิ่งแห่งเผ่ายูดาห์จำเป็นต้องทรงควบคุมการเลือกตั้งเพื่อให้เกิดลำดับ ต่อเนื่องของตำแหน่งประธานาธิบดีที่ล้มเหลว ซึ่งมาก่อนหน้าหรีบปีในทั้งสองกรณี การเลือกตั้งทั้งหลายเป็นหลักหมายเชิงพยากรณ์ และปี 2026 คือการเลือกตั้งกลางสมัยสำหรับประธานาธิบดีผู้เป็นคนทีแปดซึ่งมาจากเจ็ด

เส้นเวลาแห่งสองร้อยห้าสิบปีของสหรัฐอเมริกาเริ่มต้นในปี 1776 และถึงจุดสิ้นสุดในปี 2026 เส้นเวลาแห่งสองร้อยห้าสิบปีของปี 457 ก่อนคริสตกาลถึงจุดสิ้นสุดในปี 207 ก่อนคริสตกาล ระหว่างข้อสิบเอ็ดและข้อสิบห้า คือศึกแห่งราฟิอาและพาเนียม ราฟิอามีความสอดคล้องเชิงพยากรณ์กับพันธสัญญาแห่งการเข้าสู่หนัดในปฐมกาลบทที่สิบเจ็ด และพาเนียมมีความสอดคล้องเชิงพยากรณ์กับพันธสัญญาแห่งหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนในมัดทิวบทที่สิบหก ปี 2026 สอดคล้องกับปี 207 ก่อนคริสตกาล ระหว่างข้อสิบเอ็ดและข้อสิบห้า—ระหว่างราฟิอาและพาเนียม ซึ่งเป็นช่วงระหว่างพันธสัญญาแรกของพระเจ้ากับชนชาติที่ทรงเลือกสรร และพันธสัญญาสุดท้ายของพระเจ้ากับชนชาติที่ทรงเลือกสรร.

เส้นเวลาแห่งสองร้อยห้าสิบปีที่สิ้นสุด ณ จุดกึ่งกลางของปี 207 ก่อน ค.ศ. และปี 2026 สอดคล้องกับเส้นเวลาแห่งการชมเพลงสองร้อยห้าสิบปีซึ่งเริ่มต้นขึ้นเมื่อกรุงโรมถูกไฟไหม้ในปี ค.ศ. 64 นับแต่จุดนั้น ได้มีการประกาศคำเตือนเป็นเวลาเจ็ดปีถึงความพินาศที่กำลังจะมาถึง โดยชายประหลาดผู้หนึ่ง แก่ขาวเยรูซาเล็ม เมื่อปี ค.ศ. 70 มาถึงและกรุงเยรูซาเล็มถูกทำลาย คริสตจักรของพระเจ้าก็กระจัดกระจายออกไป และพวกเขาได้เผยแพร่ชาวประเสริฐไปทั่วทั้งโลก ในเวลาเดียวกันกับที่คริสตจักรแห่งเอเฟซัสกำลังประกาศข่าวสารแห่งวันเพ็นเทคอสต์เรื่องการฟื้นคืนพระชนม์นั้น การชมเพลงซึ่งคริสตจักรแห่งสเมอร์นาเป็นภาพแทนก็ได้เริ่มต้นขึ้น เพราะคริสตจักรทั้งสองนั้นด้วยความจำเป็นทางคำพยากรณ์จะดำเนินคู่ขนานกันอยู่ชั่วระยะเวลาหนึ่ง เปาโลเป็นผู้นำของคริสตจักรเชิงพยากรณ์แห่งเอเฟซัส กระนั้นท่านก็ได้เขียนถึงประวัติศาสตร์ทั้งสองนี้ด้วย

การชมเพลงและความทุกข์ลำบากซึ่งเกิดแก่ข้าพเจ้าที่เมืองอันทิโอก เมืองอีโคเนียม และเมืองลิสตรา—ข้าพเจ้าได้ทนต่อการชมเพลงเหล่านั้นอย่างไรบ้าง—แต่พระเจ้าทรงช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากทั้งหมดนั้น แท้จริงทุกคนที่ปรารถนาจะดำเนินชีวิตอย่างพระเจ้าในพระเยซูคริสต์ ก็จะต้องถูกชมเพลงด้วย 2 ทิโมธี 3:11, 12

A.T. Jones ระบุช่วงเวลาสองร้อยห้าสิบปีซึ่งเริ่มต้นในปี ค.ศ. 64 และสิ้นสุดลงที่พระราชกฤษฎีกาแห่งมิลานในปี ค.ศ. 313 ตลอดช่วงปีเหล่านั้น การชมเพลงต่อประชากรของพระเจ้าได้ดำเนินไปโดยโรมนอกศาสนา แต่ข่าวสารถึงคริสตจักรในเมืองสเมอร์นาระบุถึงสิบวัน ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนการชมเพลงที่ร้ายแรงที่สุดตลอดช่วงเวลานั้น

อย่ากลัวสิ่งใด ๆ ที่ท่านทั้งหลายจะต้องทนทุกข์นั้น ดูเถิด มารจะจับบางคนในพวกท่านโยนเข้าในคุก เพื่อท่านทั้งหลายจะได้ถูกทดลอง และท่านทั้งหลายจะมีความทุกข์ลำบากอยู่สิบวัน จงซื้อสัตย์จนถึงความตาย แล้วเราจะให้มงกุฎแห่งชีวิตแก่ท่าน วิวรรณ์ 2:10

ช่วงเวลาแห่งการข่มเหงที่เป็นตัวแทนโดยจักรพรรดิไดโอสคลีเซียนนั้นมีระยะเวลาสิบปี เริ่มต้นในปี 303 และสิ้นสุดในปี 313 เมื่อจักรพรรดิคอนสแตนตินมหาราชทรงครองราชย์อยู่ ตั้งเช่นที่พระองค์จะทรงเป็นอยู่ในเวลาที่มีการออกกฎหมายวันอาทิตย์ฉบับแรกในปี 321 และเมื่อพระองค์ทรงแบ่งกรุงโรมออกเป็นตะวันออกและตะวันตกในปี 330 ปี 313 ได้รับการกำหนดหมายในเชิงพยากรณ์โดยการอภิเษกสมรสเชิงการทูตที่เมืองมิลาน เมื่อจักรพรรดิคอนสแตนติน (ผู้ปกครองฝ่ายตะวันตก) ทรงจัดให้มีการอภิเษกสมรสของพระชนิษฐาต่างพระมารดาของพระองค์ คือ Flavia Julia Constantia กับ Licinius จักรพรรดิผู้ควบคุมส่วนตะวันออก (หรือส่วนที่กำลังจะเป็นตะวันออก) ของจักรวรรดิโรมัน การอภิเษกสมรสนั้นสิ้นสุดลงในเชิงสัญลักษณ์ เมื่อคอนสแตนตินทรงแบ่งราชอาณาจักรออกเป็นตะวันออกและตะวันตกในปี 330

ช่วงเวลา 250 ปีของเนโรเริ่มต้นด้วยช่วงเวลาเจ็ดปี ซึ่งเริ่มต้นและสิ้นสุดลงด้วยการล้อมที่เป็นแบบอย่างของวาระสุดท้ายของโลก เมื่อสิ้นสุดช่วงเวลานั้น ได้มีการข่มเหงอันเด่นชัดเป็นเวลาสิบปี ช่วงเวลาดังกล่าวเริ่มขึ้นในสมัยของเอเฟซัส จากนั้นครอบคลุมประวัติศาสตร์ของสมเอร์นา จนถึงคริสต์จักรแห่งการประนีประนอมของคอนสแตนติน เมื่อคริสต์จักรแห่งเปอร์กามอสมาถึงในปี 313.

ช่วงเวลาสิบเจ็ดปีนั้นตั้งแต่ ค.ศ. 313 ถึง 330 มีคู่สอดคล้องของมันในประวัติศาสตร์แห่งราฟิยาและพาเนียม ซึ่งศึกในปี 217 ก่อน ค.ศ. และศึกในปี 200 ก่อน ค.ศ. ถูกค้นไว้ด้วยระยะเวลาสิบเจ็ดปี ที่ยุทธการราฟิยา ปโตเลมีเป็นฝ่ายมีชัย แต่เขาจะลวงกลับไปก่อนที่ยุทธการพาเนียมจะมาถึง กระนั้น เขาได้ครองราชย์เป็นเวลาสิบเจ็ดปี ตั้งแต่ 221 ก่อน ค.ศ. จนถึง 204 ก่อน ค.ศ. เส้นสามเส้นของระยะเวลา 250 ปี ซึ่งผูกเข้าด้วยกันด้วยเลขสิบเจ็ดสามชุด บังคับให้ต้องพิจารณาว่า ค.ศ. 313 สอดคล้องกับ ค.ศ. 2026.

ปี ค.ศ. 313 เป็นการเปลี่ยนผ่านอย่างชัดเจนจากการข่มเหงไปสู่การประนีประนอม จึงทำให้ปี 313 เป็นสัญลักษณ์ของการเปลี่ยนแปลงบางประการในเชิงพยากรณ์ ซึ่งถูกแสดงเป็นแบบอย่างโดยการเปลี่ยนจากสมเอร์นาไปยังเปอร์กามอส ก้าวแรกถูกแทนด้วยการสมรสเชิงการทูตซึ่งลงเอยด้วยการหย่าร้างในอีกสิบเจ็ดปีต่อมา ก้าวที่สองคือกฎหมายวันอาทิตย์ฉบับแรก พระวาระที่ได้รับการดูแลแจ้งแก่เราว่า กฎหมายวันอาทิตย์นั้นมีลำดับขั้นที่ค่อยเป็นค่อยไปนำหน้าอยู่ ซึ่งรวมถึงกฎหมายวันอาทิตย์หลายฉบับที่มาก่อนกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งนิยามว่าเป็นการบังคับให้ท่านถือรักษาวันอาทิตย์ และยังข่มเหงท่านเพราะการถือรักษาวันสะบาโตวันที่เจ็ดของพระเจ้าอีกด้วย

“หากผู้อ่านปรารถนาจะเข้าใจถึงบรรดาเครื่องมือที่จะถูกใช้ในความขัดแย้งซึ่งกำลังจะมาถึงในไม่ช้า เขาก็เพียงแต่ต้องติดตามบันทึกแห่งวิธีการซึ่งโรมได้ใช้เพื่อวัตถุประสงค์เดียวกันนั้นในยุคสมัยที่ผ่านมา หากเขาปรารถนาจะรู้ว่าพวกคาทอลิกและโปรเตสแตนต์ที่รวมมือกันจะปฏิบัติต่อบรรดาผู้ที่ปฏิเสธหลักความเชื่อของตนอย่างไร ก็จงให้เขาเห็นถึงจิตวิญญาณซึ่งโรมได้สาแดงต่อวันสะบาโตและต่อบรรดาผู้พิทักษ์วันนั้น”

“พระราชกฤษฎีกา สภาสังคายนาทั่วไป และข้อบังคับของคริสต์จักรซึ่งได้รับการค้าจุนโดยอำนาจฝ่ายบ้านเมือง เป็นขั้นตอนต่าง ๆ ที่ทำให้เทศกาลของคนนอกศาสนานั้นได้ขึ้นสู่ฐานะอันทรงเกียรติในโลกคริสเตียน มาตรการสาธารณะประการแรกที่บังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์คือกฎหมายที่จักรพรรดิคอนสแตนตินทรงประกาศใช้ (ค.ศ. 321) พระราชกฤษฎีกานี้กำหนดให้ชาวเมืองหยุดพักใน ‘วันอันควรเคารพแห่งดวงอาทิตย์’ แต่อนุญาตให้ชาวชนบทยังคงประกอบกิจการเกษตรของตนต่อไป แม้โดยเนื้อแท้แล้วจะเป็นกฎหมายแบบคนนอกศาสนา

แต่จักรพรรดิก็ทรงบังคับใช้ภายหลังจากที่พระองค์ทรงยอมรับศาสนาคริสต์แต่เพียงในนาม” The Great Controversy, 573, 574.

พระราชกฤษฎีกาแห่งมิลานในปี ค.ศ. 313 คือ “พระราชกฤษฎีกา” ซึ่งต่อมามี “สภาทั่วไปและข้อบัญญัติของคริสตจักรที่ได้รับการค้าจุนโดยอำนาจฝ่ายบ้านเมืองเป็นลำดับขั้นต่อมา” สิ่งเหล่านี้เป็นขั้นตอนที่ดำเนินไปตามลำดับ ซึ่งนำไปสู่กฎหมายวันอาทิตย์ฉบับแรกในปี ค.ศ. 321 หนึ่งในขั้นตอนเหล่านั้นคือ “ข้อบัญญัติของคริสตจักร” เช่น การถือรักษาวันอาทิตย์ ซึ่ง “ได้รับการค้าจุนโดยอำนาจฝ่ายบ้านเมือง” ช่วงเวลาแห่งปี 1888 ซึ่งให้เห็นถึงชุดของกฎหมายวันอาทิตย์ที่วุฒิสมาชิกแบลร์ได้นำเสนอต่อวุฒิสภา ซึ่งท้ายที่สุดไม่ได้ไปถึงไหน แต่ในประวัติศาสตร์ช่วงเดียวกันนั้น หลายรัฐก็กำลังผ่านกฎหมายวันอาทิตย์ที่บังคับใช้โดยรัฐ พยานทั้งสองนี้ชี้ให้เห็นปี ค.ศ. 313 ว่าเป็นหมายหลักแห่งหนึ่งซึ่ง “พระราชกฤษฎีกา” เช่น คำสั่งฝ่ายบริหาร จะเป็นเครื่องหมายแห่งการเปลี่ยนผ่านในประวัติศาสตร์ของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินโลก ผู้ซึ่งถูกกำหนดไว้ให้พุดตงพญานาค.

เมื่อสหรัฐอเมริกาพุดตงมังกร มันก็จบลงในฐานะอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ และมันเป็นเช่นนั้น โดยการพุดตงเช่นเดียวกับที่มันได้พุดไว้ในตอนต้นแห่งการครองอำนาจของตนในฐานะอาณาจักรที่หก ในปี 1798 สหรัฐอเมริกาได้ประกาศใช้กฎหมาย Alien and Sedition Acts ซึ่งเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของกฎหมายวันอาทิตย์ Alien and Sedition Acts แห่งปี 1798 เป็นขั้นที่สามในสามขั้นตอนซึ่งเริ่มต้นขึ้นในปี 1776 ด้วยคำประกาศอิสรภาพ ตามมาด้วยรัฐธรรมนูญในปี 1789 สามขั้นตอนนั้นสอดคล้องกับ 313, 321 และ 330.

ปี 1776, 1789 และ 1798 ล้วนเป็นการกระทำที่ถูกนิยามว่าเป็นการกล่าว เพราะพระวิญญาณแห่งการดลใจแจ้งแก่เราว่า “การกล่าวของประชาชนคือการกระทำของอำนาจฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายตุลาการของมัน” 313, 321 และ 330 ล้วนเป็นหมุดหมายที่สัมพันธ์กับคอนสแตนตินมหาราช การสิ้นสุดของอิสราเอลโบราณตามตัวอักษร ทั้งอาณาจักรฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้ ถูกเป็นสัญลักษณ์ว่าเป็นการหย่าร้าง ซึ่งนั่นคือสิ่งที่ปี 330 เป็นตัวแทน การหย่าร้างระหว่างตะวันออกกับตะวันตกในความสมรสที่ได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อสิบเจ็ดปีก่อน ณ การสมรสแห่งกฤษฎีกาแห่งมิลาน ที่กฎหมายวันอาทิตย์ สหรัฐอเมริกาจะได้เต็มถ้วยแห่งเวลาทดลองของตนจนเต็ม และจะถูกหย่าขาดจากพระเจ้าในแง่ของวัตถุประสงค์เชิงพยากรณ์ของตน ดังที่มีแบบฉบับไว้โดยแผ่นดินที่มีน้ำมันและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์สำหรับอิสราเอลโบราณ พระวิญญาณแห่งการดลใจกล่าวว่าการละทิ้งความเชื่อในระดับชาติยอมตามมาด้วยความพินาศในระดับชาติ เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นเมื่อพระเจ้าทรงหย่าขาดจากแผ่นดินอันรุ่งโรจน์ ดังที่แสดงโดยปี 330 จากการสมรสในปี 313 ไปจนถึงฉบับแรกในชุดของกฎหมายวันอาทิตย์ที่ทวีความเข้มข้นขึ้นในปี 321 จนถึงการหย่าร้างในปี 330 ปี 1776 สอดคล้องกับ 313 และปี 1789 สอดคล้องกับ 321 และปี 1798 สอดคล้องกับ 330

330 ยังเป็นความสำเร็จครบถ้วนของช่วงเวลา 360 ปีนับตั้งแต่ยุทธการที่แอคเทียมในปี 31 ก่อน ค.ศ. แอคเทียมเป็นอุปสรรคประการที่สามของโรม และด้วยเหตุนี้จึงเป็นแบบอย่างของกฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่งในนั้นโรมสมัยใหม่พิชิตอุปสรรคประการที่สองและประการที่สามของตน ณ หลักหมาย 330 ยุทธการที่พาเนียมเชื่อมเข้ากับยุทธการที่แอคเทียม ยุทธการที่ราเฟียในปี 217 ก่อน ค.ศ. สอดคล้องกับสงครามยูเครนในปี 2014 จากนั้นในปี 2015 ทรัมป์ได้เปิดฉากการรณรงค์ชิงตำแหน่งประธานาธิบดีครั้งแรกของเขา ในปี 2020 เขาทั้งสองของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินถูกสังหาร ในปี 2023 เขาทั้งสองนั้นถูกทำให้ฟื้นคืนขึ้นอีก ในปี 2024 การทดสอบแห่งรากฐานได้เริ่มต้นขึ้น และในปี 2025 พันธมิตรเชิงพยากรณ์ของประธานาธิบดีต้องที่แปดกับคู่

ฉบับฝ่ายสันตะปาปาของเขาได้รับการทำเครื่องหมายไว้ด้วยพิธีเข้ารับตำแหน่งของทั้งสองฝ่ายร่วมกัน
เราจะดำเนินเรื่องเหล่านี้ต่อไปในบทความถัดไป